

чаробна

101

бајка

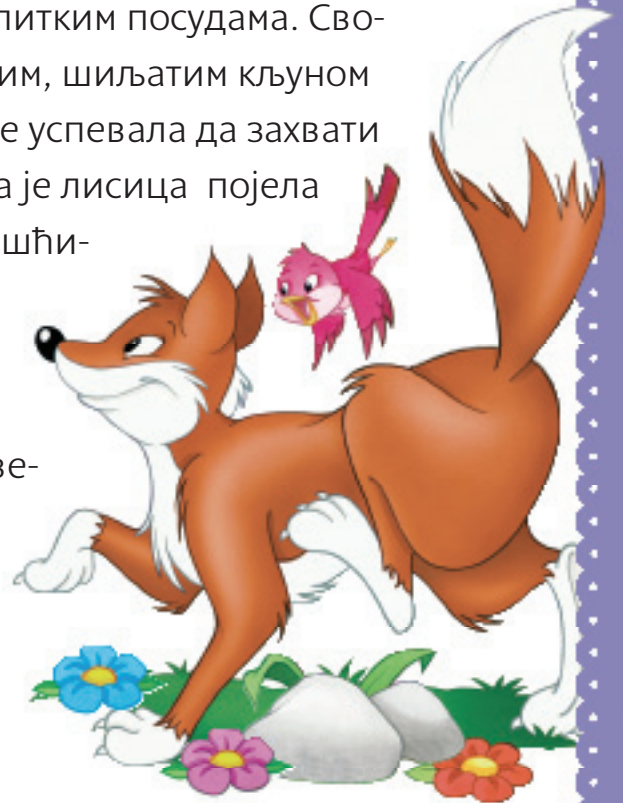

Лисица и рода

Позвала лисица
роду на вечеру. Скувала
је укусну чорбицу коју је послужи-
ла у плитким посудама. Сво-
јим дугим, шиљатим кљуном
рода није успевала да захвати
течност, па је лисица појела
и своју и гошћи-
ну вечеру.
Следећег
дана рода

одлучи да се осве-
ти, па позва лисицу у госте. Кад је дошла
у њену кућу, лисица одмах примети да је
преварена. Рода је вечеру сипала у високи

бокал с уским грлићем, па лиси-
ца није могла да гурне њушку
унутра и дохвати храну. Пошто је
добила што је и заслужила, лија
се вратила кући празног стомака
и подвијеног репа.

Црвенкапа и вук

Била једна девојчица коју су сви звали Црвенкапа. Једног дана требало је да однесе погачу својој болесној баки. „Пази се“, рекла јој је мама, „у шуми вребају разне опасности.“ Црвенкапа узе корпицу с храном и упути се шумском стазом. Изненада јој страшни вук препречи пут. „Добар дан, лепа девојчице, куда си кренула?“, упита је он. „Идем код баке која живи у кућици на другом крају шуме.“ Вук јој предложи да се такмиче, па ко стигне први, добиће награду. Унапред је лукаво смислио

превару и спремно одјурио прецицом кроз шуму. Стигавши пре девојчице, он покуца на бакина врата правећи се да је Црвенкапа. Чим му је старица отворила, вук је

прогута у једном залагају, а затим обуче њену спаваћицу и увуче се у кревет, испод покривача.

Вук и ловац

Убрзо наиђе и Црвенкапа. Загледа се у баку која јој је изгледала чудно, па је упита: „Зашто су ти тако велике очи, бако?“ „Да те боље видим“, одговори вук. „Зашто су ти тако велике уши?“ „Да те боље чујем.“ „Зашто су ти тако велика уста?“ „Да те лакше поједем!“ Вук тада муњевито скочи на Црвенкапу и прогута је, па се врати у кревет да спава. Поред бакине кућице прође ловац и

чу вука како хрче. Одмах схвати шта се догодило, па уђе унутра и распори ножем звер. Црвенкапа и бака су биле спасене. Девојчица је тако научила да увек треба да слуша маму.

Марково путовање

Сваке ноћи Маркова соба се претвара у чаробни пролаз који води до чудесних светова. Једне вечери, Марко се нашао у гусарском граду са окрутним капетаном, Морганом који му је отео сестрицу! Да је спасе, дечак је изазвао гусара на двобој. Био је бржи и вештији, па

је за трен ока разоружао разбојника. Уплашен, Морган побеже главом

без обзира, а Марко и његова сестра се мирно вратише у своју собу и спокојно заспаше у топлим креветима.

Ружно паче

Била једном мама патка која је стрпљиво лежала на јајима. Једног лепог дана, љуске почеше да пуцају и из јаја изађоше прекрасни пачићи. Само највеће јаје оста затворено. После неколико дана из њега се промоли једно велико ружно паче, другачије од осталих. Мама патки то би сумњиво па га

одмах поведе до баре да види уме ли да плива. На њено изне-нађење, испоставило се да је малиша изванредан пливач.

Од пачета до лабуда

Време је пролазило и са ружним пачетом нико није хтео да се игра, па несрећник одлучи да се повуче и да проведе зиму у самоћи. Следећег пролећа ружно паче пође до баре. На мирној површини воде оно с неверицом угледа свој лик: постало је прелепи бели лабуд!

Анђео жеља

7

Сваке ноћи када је био пун месец, један анђео је силазио на Земљу да деци испуњава жеље. Једне вечери, кроз прозор неке куће угледао је дечака који је у рукама држао књигу иако је био сувише мали и није знао да чита. Родитељи су му били превише заузети и никада нису имали времена за њега. Анђео реши да им те вечери подари мало

радости, па изговори чаробне речи и истога трена мама, тата и синчић нађоше се загрљени над дечаковом књигом.

Дух успаванко

Био једном добри дух Орфеј, који је имао моћ да успава децу кад дуне у пламен своје чаробне свеће. Једнога дана неваљали ђаволак одлучи да му украде свећу. Срећом, лопов није знао да свећа има моћ да успава свакога ко удахне њен чаробни дим, па је тако и он одмах заспао. Орфеј је искористио ту прилику да поврати своју чудесну свећу да би свој деци света и те ноћи подарио слатке снове.

Принцеза и жабац

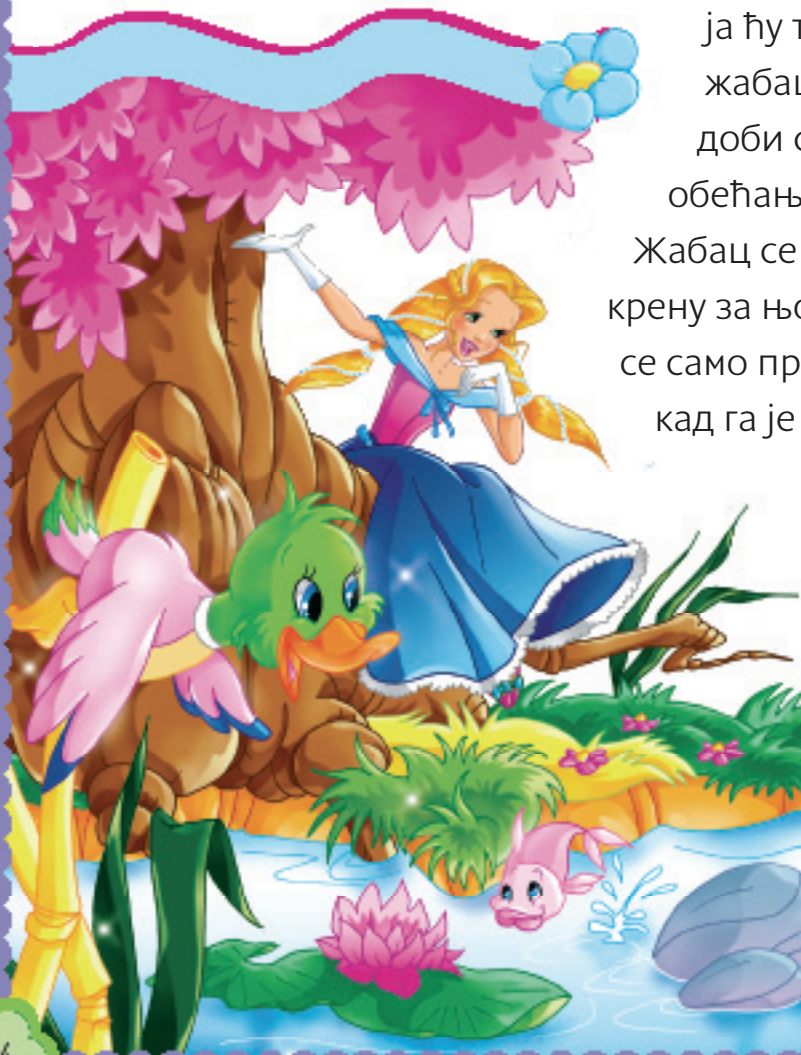

Била једна принцеза тако лепа да јој ни Сунце не би одолело. Једног дана, док се играла, лопта јој упаде у бару. Она се силно растужи и поче да плаче. „Ако хоћеш да поста-

немо пријатељи,

ја ћу ти радо помоћи“, рече јој један жабац. Принцеза пристаде, али чим доби своју лопту, заборави на дато обећање и оде без поздрава.

Жабца се није предавао, већ крену за њом у дворцац. Како се само принцеза збунила кад га је угледала на

својој трпези! Но мудри краљ је укори и посаветова да не исмева онога ко јој је помогао у невољи, већ да испуни дато му обећање. Постиђена, принцеза нежно узе жабу, понесе је у своју собу и нежно положи на удобан јастук. Тај искрени, пријатељски гест беше

довољан да раскине чини зле вештице:

истог трена жабац се претвори у лепог младог принца. Младић и девојка се убрзо завољеше и остадоше заувек заједно.

Бамби и шумски пријатељи

Било једном једно лане по имену Бамби. Са својим шумским пријатељима Бамби је волео да открива чаробни свет природе. Живот у шуми је био заиста чаробан: било је ту разнобојних лептира, кртица, слепих мишева и мноштво разних птица. Но једног страшног

дана најбоље ловци и њихов метак смртно рани Бамбијеву мајку. Оставши само, онако тужно и уплашено, лане је тумарало шумом док га умор и глад нису савладали.

Бамби и Фелина

Уснулог Бамбија пронашао је његов отац, велики јелен који је одмах преузео бригу о њему. Једнога дана у шуми је избио страشان пожар. Бамби је спасао многе животиње преносећи их на својим леђима са једне на другу обалу реке. Због испољене храбрости и пожртвованости изабран је за шумског принца. Пролазило је време и наш јунак се убрзо заљубио у младу кошту Фелину, са којом је дуго и срећно живео.

Гушчарица

Једна принцеза пође са слушкињом на пут у другу земљу да се уда за тамошњег принца. Чим су одмакле од куће, слушкиња натера принцезу да замене одећу, па тако стигоше у дворцац. Једнога дана краљ виде гушчарицу како плаче, па јој приђе и девојка му тада исприча да је она права невеста његовог сина. Превара је убрзо откривена, слушкиња отерана, а принц и принцеза су се венчали и дуго и срећно живели.

Ханс и краљева кћи

Ханс беше чудно створење: пола момак, пола бодљикаво прасе. Живео је сам у шуми. Једнога дана наиђе на краља који се ту беше изгубио. Обећа да ће му помоћи да наиђе пут до куће, али затражи да му краљ подари прво на

шта буду наишли и овај пристаде.

Кад се приближише дворцу, лепа принцеза угледа оца и појури да га поздрави.

Видевши је,

краљ се растужи знајући да мора да испуни дато обећање. Ханс се тако ожени принцезом, али му одмах након свадбе спадоше све бодље и он се претвори у лепог младића.

